

Mogu li učiniti nešto za rast u vjeri?

Neophodan je čin slobodne volje da Bog izlije svoju ljubav bez mjere u naša srca i ta Ljubav osnažuje vjeru.

17.10.2024.

Sažetak

1. S obzirom na to što je vjera, mogu li učiniti nešto da je povećam?
2. Kakav odnos Isus ima s uvećanjem vjere?

3. Kakvu ulogu igra sloboda u činu vjere?

4. Djevica, Učiteljica vjere

.....

1. S obzirom na to što je vjera, mogu li učiniti nešto da je povećam?

Vjera kršćanina nije vjera u ideologiju ili skup moralnih pravila. Sadržaj kršćanske vjere je sam Bog i Bog je beskonačan. S ove točke gledišta nema ograničenja za rast u vjeri u smislu temelja koji podržavaju sigurnost kršćanina.

„Vjera je prije svega osobno prianjanje čovjeka uz Boga”
(Katekizam Katoličke Crkve, br. 150)

Ono što se događa je da su ljudska bića ograničena i da je naša sposobnost da tražimo Boga, da ga pronađemo i da volimo Boga i

vjerujemo u Njega spriječena našom slabošću. Zbog toga Bog dolazi u pomoć onima koji ga traže iskrenim srcem i daje im vjeru kao dar. Živjeti po vjeri znači imati sigurnost veću od one koju nam daje naš ljudski razum. Bog je Bog živih i trojstvo je osoba, stoga će vjera rasti u onoj mjeri u kojoj budemo imali osoban i vitalan odnos sa svakom od osoba Trojstva. Molitva je neophodna za rast u vjeri. Molitva je, kako je rekla sveta Terezija od Isusa, „pokušaj uspostaviti prijateljstvo, često biti sam s nekim za koga znamo da nas voli“, ali to nije klik koji automatski otvara poveznicu: „Vjera, po svojoj naravi, zahtijeva odricanje neposrednog posjedovanja koje vizija izgleda nudi; To je poziv da se otvorimo izvoru svjetla, poštujući misterij Lica, koje se želi otkriti osobno i u pravom trenutku” (Lumen Fidei, br. 13).

Razmatraj sa svetim Josemarijom

Vjera je nadnaravna krepost koja raspolože našom inteligencijom da pristane na objavljene istine, da odgovori potvrdno Kristu, koji nam je u potpunosti obznanio plan spasenja Presvetoga Trojstva. Bog, koji je nekoć u različitim prilikama i na mnoge načine govorio našim ocima po prorocima, progovorio je i nama ovih dana, po svome Sinu, kojega je postavio baštinikom svega, po kojemu je i stvorio stoljeća. Koji je, kao sjaj njegove slave, živa slika njegova bića, i sve podupire svojom snažnom riječju, nakon što nas je očistio od naših grijeha, i sjedi s desne strane Veličanstva na najvišem nebu. (Priatelji Božji, 191)

«*Omnia possibilia sunt credenti.*» - Sve je moguće onomu koji vjeruje. - Riječi su Kristove. - Što činiš, što Mu ne kažeš s apostolima: «*Adauge nobis fidem!*» - umnoži mi vjeru! (Put, 588)

Naša vjera nije teret, niti ograničenje.
Kakvu bi lošu ideju kršćanske istine
izrazio netko tko ovako razmišlja!
Odlukom za Boga ne gubimo ništa,
dobivamo sve. (Prijetelji Božji, 38)

2. Kakav odnos Isus ima s uvećanjem vjere?

Vjera u Boga za kršćanina je
neodvojiva vjera u Onoga koga je on
poslao, „svog ljubljenog Sina“, u koga
je stavio sve svoje zadovoljstvo (usp.
Mk 1,11) prema riječima Benedikta
XVI. „Isus je središte kršćanske
vjere.“ Kršćanin vjeruje u Boga po
Isusu Kristu, koji je otkrio svoje lice.
On je ispunjenje Pisma i njihov
konačni tumač.” (Uvodna misa
Godine vjere)

Isus, Sin Božji, došao je na svijet i
utjelovio se da nam pokaže lice
Božje, a to je ljubav: „Tko je vidio

mene, vidio je i Oca" (Iv 14,9).

Kršćanska vjera će rasti ako joj dopustimo da djeluje i ako smo voljni prepoznati njezino djelovanje u našim životima i u povijesti. Isus je performativno prisutan u životu kršćanina. Njegova poruka nije samo informativna, ona je životvorna, to je riječ koja postaje Životom: „Otac moj djeluje, pa i ja djelujem" (Iv 5, 17). U tom smislu podrazumijeva se da se duboko uvjerenje vjernika može povećati prepoznavanjem Božjeg djelovanja u vlastitom životu. Poput onih učenika iz Emausa, kršćanin može prepoznati Isusa u Kruhu i Riječi i rasti u vjeri, koja je prisanjanje uz samoga Krista i, po Njemu, uz Oca. Na ovom putu povećanja vjere, Duh Sveti čini svoje djelo u srcima. „Ovaj susret između Boga i njegove djece, zahvaljujući Isusu, ono je što daje život upravo našoj vjeri i čini njezinu jedinstvenu ljepotu“ (papa Franjo, Admirabile signum, br. 5)

Razmatraj sa svetim Josemarijom

„U Kristu tjelesno prebiva sva punina božanstva“ (Kol 2,9). Krist je Bog postao čovjekom, savršenim čovjekom, cjelovitim čovjekom. I, u ljudskom, to nam daje spoznati božansko. Sjećajući se ove Kristove ljudske finoće, koji svoj život provodi u službi drugima, činimo mnogo više od opisa mogućeg načina ponašanja. Otkrivamo Boga. Svako Kristovo djelo ima transcendentnu vrijednost: ono nam daje spoznati Božji put. (Susret s Kristom, 109)

Sva moć, sva veličanstvenost, sva ljepota, sav beskrajni Božji sklad, njegovo veliko i neizmjereno bogatstvo, sve jedan Bog!, bio je skriven u Kristovom čovještvu da nam služi. Čini se da je Svemogući odlučan zamračiti svoju slavu na neko vrijeme, kako bi olakšao spasiteljski susret sa svojim stvorenjima. (Priatelji Božji, 111)

Krist živi. To je velika istina koja našu vjeru ispunjava sadržajem. Isus, koji je umro na križu, uskrsnuo je, pobijedio smrt, vlast tame, boli i tjeskobe. (Susret s Kristom, 102)

Ponekad se čuje da su čuda danas rjeđa. Može li biti da manje duša živi životom vjere? Bog ne može ne održati svoje obećanje: zamoli me i učinit ću narode tvojom baštinom, dat ću ti krajeve zemlje u posjed. Naš Bog je Istina, temelj svega što postoji: ništa se ne ostvaruje bez njegove svemogućće volje.

Kako bijaše na početku i sada i zauvijek, i zauvijek i zauvijek. Gospodin se ne mijenja; ne morate se seliti da biste išli za stvarima koje nemate; To je sav pokret i sva ljepota i sva veličina. Danas kao i prije. Nebesa će proći kao dim, zemlja će ostarjeti kao haljina (...) Ali će moje spasenje trajati dovijeka i moja će pravda trajati dovijeka.

Bog je u Isusu Kristu uspostavio novi i vječni savez s ljudima. Svoju je svemoć stavio u službu našega spasenja. Kad stvorenja ne vjeruju, kad drhte zbog nedostatka vjere, ponovno čujemo Izaiju kako naviješta u ime Gospodnje: je li mi ruka skraćena da spasim ili više nemam snage izbaviti? Samo svojom prijetnjom isušujem more i pretvaram rijeke u pustinju, sve dok ribe ne nestanu zbog nedostatka vode, a živi ljudi umru od žeđi. Prekrivam nebo velom sjene i pokrivam ih kao vreću (Prijetelji Božji, 190)

3. Kakvu ulogu igra sloboda u činu vjere?

Vjera koju mi kršćani ispovijedamo je duboka sigurnost Boga koji je došao dati Život da nam pokaže

slobodnu i beskrajnu stvarnost svoje ljubavi prema nama. Ljudska bića mogu pozdraviti ovo Božje djelovanje koristeći svoju slobodu.

Suočeni s teškoćom neograničenog opraštanja, apostoli su molili Gospodina: „Umnoži nam vjeru" (Lk 17,5). Htjeli su vjerovati s više snage i uvjerenja da postupe kako je Gospodin tražio od njih. Neophodan je čin slobodne volje da Bog izlije svoju ljubav bez mjere u naša srca i ta Ljubav osnažuje vjeru, kroz djelovanje Boga Duha Svetoga u duši: „Spoznali smo ljubav koju Bog ima prema nama i povjerovali joj." (1 Iv 4, 16). Bog želi djecu, ne želi robove i zato želi računati na ljudsku i osobnu volju svakog čovjeka da njegovi plodovi rastu. Vjera učenika nedvojbeno će rasti kroz njihove živote, neki će čak dostići i mučeništvo zbog ljubavi i vjere u svog Učitelja, kojega se ne žele odreći.

Razmatraj sa svetim Josemarijom

Bez slobode ne možemo uzvratiti milost; Bez slobode se ne možemo slobodno predati Gospodinu, s najnadprirodnijim razlogom: jer tako osjećamo. (Susret s Kristom, 184)

Ponavljam vam: ne prihvaćam nikakvo drugo ropstvo osim onog ljubavi Božje. A to je zato što, kao što sam vam već rekao u drugim trenucima, vjera je najveća pobuna čovjeka koji ne tolerira život kao zvijer, koji se ne prilagođava – ne smiruje – ako ne pokuša i ne upozna Stvoritelja . Želim da smo buntovnici, slobodni od svih veza, jer ja vas ljubim – Krist nas ljubi! – djeca Božja. Ropstvo ili božansko sinovstvo: ovo je dilema našeg života. Ili djeca Božja ili robovi oholosti, senzualnosti, te mučne sebičnosti u kojoj se čini da se bore tolike duše.

Božja ljubav označava put istine, pravde i dobrote. Kad odlučimo

odgovoriti Gospodinu: Sloboda moja tebi - nalazimo se oslobođeni svih okova koji su nas vezivali za nevažne stvari, za smiješne brige, za sitne ambicije. A sloboda – neprocjenjivo blago, divan biser koji bi bilo žalosno baciti zvijerima – posve se koristi u učenju da činimo dobro. (Prijetelji Božji, 38)

4. Djevica, Učiteljica vjere

Put vjere živi se kao hodočašće u ovom životu, s nadom da će se na kraju ovog puta potpuno sudjelovati u Božjoj ljubavi. „Ovaj simbol hodočašća vjere osvjetljava unutarnju priču Marije, vjernice par excellence, kao što je to već sugerirao Drugi vatikanski koncil: „Blažena je Djevica napredovala u hodočašću vjere i vjerno sačuvala jedinstvo sa svojim Sinom sve do križa“ ". (Ivan

Pavao II., Opća audijencija, 21. ožujka 2001.)

Isusova Majka, Učiteljica vjere, nedvojbeno će biti najkraći put do vjere u njezina Sina. Ona, koja je išla putem vjere, uzor je i pomoć kršćaninu. Marija je uvijek uz svoju djecu da posreduje i usmjerava one milosti za koje zna da su nam potrebne, kao što je povećanje naše vjere. Bez sumnje, to je nešto što će joj se jako svidjeti: pratiti svoju djecu na putu koji će ih dovesti do sreće na ovom svijetu i u vječnosti.

Razmatraj sa svetim Josemarijom

“Nisi sam. – Ni ti ni ja ne možemo biti sami. A još manje ako Isusu idemo po Mariji, jer ona je Majka koja nas nikada neće napustiti.” (Kovačnica, 70)

Kažemo vam to istim riječima sada, na kraju ovog vremena meditacije. Gospodine, vjerujem! Naučen sam u

tvojoj vjeri, odlučio sam te izbliza
slijediti. Neprestano, tijekom svog
života, molio sam tvoje milosrđe. I
opetovano sam također vidio da je
moguće da Ti možeš učiniti toliko
čuda u srcima svoje djece.

Gospodine, vjerujem! Ali pomози mi,
da vjerujem više i bolje!

A ovu molitvu upućujemo i Svetoj
Mariji, Majci Božjoj i Majci našoj,
Učiteljici vjere: blažena ti što
povjerovala!, da će se ispuniti što ti je
naviješteno od Gospodina. (Priatelji
Božji, 204)